YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN PRESIDENTIN MÄÄRÄYS

20 päivänä heinäkuuta 2006 *

Asiassa T-114/06 R,

Globe SA, kotipaikka Zandhoven (Belgia), edustajanaan asianajaja A. Abate,

kantajana,

vastaan

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehinään M. Wilderspin ja G. Boudot,

vastaajana,

jossa on kyse sen komission päätöksen täytäntöönpanon lykkäämisestä, jolla komissio hylkäsi kantajan tarjouksen tarjouspyyntömenettelyssä tavaratoimituksista tiettyihin Keski-Aasian maihin (EuropeAid/122078/C/S/Multi),

* Oikeudenkäyntikieli: ranska.

EUROOPAN YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN
OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN PRESIDENTTI

on antanut seuraavan

määräyksen

Tosiseikat ja asian käsittelyn vaiheet

1 Globe SA tarjoaa erikoistuneita palveluja (kaasu- ja sähkö)verkkojen haltijoille ja petrokemian teollisuudelle. Se on laajentanut ydinliiketoimintaansa topografiasta kolmiulotteiseen mittaukseen (laserskannausmenetelmällä), tietojen muuntamiseen (Globe DD) ja tietokoneavusteiseen suunnitteluun (CAD).

2 Vuonna 2004 kantaja kehitti kaasuputkien alalla "SIG" (maantieteellinen tietojärjestelmä) -nimisestä ohjelmistosta uuden version, jonka nimeksi tuli "Pipe Guardian" ja joka tukee näiden putkien haltijoita erilaisissa tehtävissä.

3 Komissio julkaisi 20.10.2005 hankkeeseen EuropeAid/122078/C/S/Multi liittyneen tarjouspyynnön, joka koski kaasuputkiverkoston tietojärjestelmän toimittamista Keski-Aasian kaasuyhtiöille (Kazakstan, Kirgistan, Turkmenistan ja Uzbekistan). Sopimus kuuluu TACIS 2002 -ohjelmaan.

4 Sopimuksella oli tarkoitus taata yhdessä paketissa kolmen kaasuputkiverkostoihin liittyvän tietojärjestelmän ja niiden sovellusohjelmien integrointi, konfigurointi, toimitus, asennus, käyttöönotto ja huolto sekä niihin liittyvät palvelut, eli koulutus ja huolto, siten kuin ne määritellään teknisissä eritelmissä.

5 Tarjoajille ainoastaan englanniksi julkaistujen ohjeiden 1.1 kohdan mukaan kaasuputkiin liittyvä tietojärjestelmä on tietokantajärjestelmä, joka on tarkoitettu kaikkien kaasuputkiverkoston rakentamiseen ja tarkastamiseen sekä sen maantieteelliseen ympäristöön liittyvien tietojen hallintaan.

6 Komissio on ilmoittanut, että vaikka se julkaisikin tarjouspyynnön, se antoi ulkopuolisen toimiston, tässä tapauksessa konsultin, tehtäväksi hoitaa tarjouspyynnön aineelliset yksityiskohdat.

7 Tarjoajille annettujen ohjeiden 2 artiklassa vahvistettiin seuraavat vaiheet:

– määräpäivä, johon mennessä hankintaviranomaisen on pyydettävä selvennykset: 18.11.2005

– määräpäivä, johon mennessä hankintaviranomaisen on julkaistava selvennykset: 29.11.2005

– tarjousten jättämisen määräpäivä: 5.12.2005

– tarjousten avaamistilaisuuden päivämäärä: 8.12.2005

– päivämäärä, jolloin tarjouskilpailun ratkaisuilmoitus annetaan tarjoajalle, jonka tarjous on hyväksytty: 16.12.2005

– sopimuksen allekirjoittamisen päivämäärä: 30.12.2005.

8 Kantaja esitti komissiolle 10.11.2005 päivätyssä kirjeessä useita kysymyksiä erilaisista tarjouspyyntöön liittyneistä näkökohdista, muun muassa tarjouspyyntöasiakirjassa mainitusta mustekasettien määrästä (75 kasettia mustaa mustetta ja 25 kasettia värillistä mustetta). Kantaja halusi tietää, koskiko määrä kutakin tarjouspyynnön kohteena ollutta tulostinta vai koko sopimusta.

9 Komissio julkaisi 14.11.2005 oikaisun nro 1, jonka mukaan hankintaviranomainen julkaisisi selvennykset viimeistään 24.11.2005.

10 Komissio julkaisi 22.11.2005 sarjan selvennyksiä, joista yksi – 23 kohdassa – koski tarjouspyynnössä tarkoitettua mustekasettien määrää, ja siinä tarkennettiin, että määrät 75 ja 25 mustekasettia koskivat kutakin tarjouspyynnön kohteena ollutta tulostinta. Komissio tarkensi tässä yhteydessä myös, että tarjottavien tulostinten määrä oli 16.

11 Komissio julkaisi 24.11.2005 oikaisun nro 2, jonka mukaan mustekasettien täsmällinen määrä oli viisi kasettia mustaa mustetta ja kaksi kasettia värillistä mustetta tulostinta kohti.

12 IGN France international (jäljempänä IGN) jätti tarjouksensa 2.12.2005, eli kahdeksan päivää oikaisun nro 2 julkaisemisen jälkeen. Tarjouksessa mainittiin yhteensä 1 600 mustekasettia, eli 1 200 kasettia mustaa mustetta (75 kasettia kutakin 16:ta tulostinta kohti) ja 400 kasettia värillistä mustetta (25 kasettia kutakin 16:ta tulostinta kohti).

13 Kantaja jätti 5.12.2005 tarjouksensa, jossa se oli ottanut huomioon oikaisun nro 2.

14 Kaksi muuta tarjoajaa, Asia Soft ja Geomagic, jättivät myös tarjoukset, joissa ne olivat ottaneet huomioon komission oikaisussa nro 2 antamat tiedot.

15 Tarjoajille annettujen ohjeiden 20.6 kohdan mukaan hankintasopimuksen tekemisen ainoana perusteena olisi hinta ja sopimus tehtäisiin sen tarjoajan kanssa, jonka tarjous olisi edullisin.

16 Arviointilautakunta piti tarjousten avaamistilaisuuden sovittuna päivänä eli 8.12.2005. Tuolloin todettiin, että neljän tarjoajan tarjoukset olivat seuraavat:

– Globe: 545 215 euroa

– IGN: 592 400 euroa

– Asia Soft: 865 143 euroa

– Geomagic: 934 964 euroa.

17 Komissio teki hankintasopimuksen IGN:n kanssa. Komissio allekirjoitti sopimuksen 19.12.2005 ja IGN 30.12.2005 ilman, että tästä olisi tiedotettu kantajalle.

18 Kantaja ja sen johtokunta pyysivät 6.1.2006, 1.2.2006 ja 3.2.2006 päivätyillä kirjeillä komissiolta tietoja tarjouspyyntömenettelyn etenemisestä.

19 Komissio vastasi 1.3.2006 päivätyllä kirjeellä kantajan johtokunnalle seuraavasti:

"– – vaikka tarjousten avaamistilaisuudessa todettiinkin, että Globe-yhtiön tarjous oli edullisin, myöhemmin paljastui, että toisen tarjoajan tarjouksessa viitattiin Euroopan unionin virallisessa lehdessä alun perin julkaistussa tarjouspyynnössä mainittuihin määriin eikä niihin, jotka vahvistettiin EuropeAidin verkkosivustolla myöhemmin julkaistussa korjauksessa. Kun otetaan huomioon, että korjaus julkaistiin niin myöhäisessä vaiheessa, että mahdollisilla tarjoajilla oli vain hyvin vähän aikaa saada se tietoonsa, eikä tavaroiden tarjouskilpailussa voida yksilöidä ennalta mahdollisia tarjoajia, arviointilautakunta päätti ottaa kyseisen tarjouksen

huomioon ja tehdä tarvittavat mukautukset verkkosivustolla julkaistun oikaisun määrien perusteella. Mukautusten (määrien pienentämisen ja siten kokonaishinnan alentamisen) jälkeen osoittautui, ettei Globen tarjous ollut edullisin. Hankintasopimus tehtiin näin ollen [IGN]:n kanssa."

20 Komissio ilmoitti 2.3.2006 päivätyllä kirjeellä (jäljempänä riidanalainen päätös) kantajalle, ettei sen tarjous ollut edullisin vaatimukset täyttävistä tarjouksista ja että IGN:n kanssa oli tehty 531 600 euron suuruinen sopimus.

21 Kantajan johtokunnan komissiolle 6.3.2006 lähettämän kirjeen johdosta komissio lähetti kantajalle 17.3.2006 jäljennöksen arviointilautakunnan laatimasta arviointikertomuksesta. Tämän kertomuksen osassa, jossa käsitellään tarjousten teknistä vaatimustenmukaisuutta, arviointilautakunta toteaa IGN:n osalta, että hankintaviranomaisen pyynnöstä tarjous oli syytä laskea uudelleen siten, että otettiin huomioon oikaisussa nro 2 korjattu mustekasettien määrä ja että tarjoukseen tehtiin tarvittavat mukautukset. Samassa osassa arviointilautakunta vahvistaa, että tarkistettu tarjous ja vahvistus oli saatu 24 tunnin kuluessa sähköpostitse ja faksitse.

22 Kantaja nosti 14.4.2006 ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kumoamiskanteen, jossa se kiistää riidanalaisen päätöksen laillisuuden.

23 Kantaja esitti samana päivänä välitoimihakemuksen, jossa se olennaisilta osin vaatii, että välitoimista päättävä tuomioistuin lykkää riidanalaisen päätöksen täytäntöönpanoa ja velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

24 Komissio esitti 27.4.2006 välitoimihakemusta koskevat huomautuksensa. Näissä huomautuksissa komissio vaatii, että välitoimihakemus hylätään ja että kantaja velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

25 Osapuolten suulliset huomautukset kuultiin 16.5.2006 pidetyssä kuulemistilaisuudessa.

Oikeudellinen arviointi

26 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 104 artiklan 2 kohdassa määrätään, että välitoimihakemuksissa on ilmoitettava oikeudenkäynnin kohde ja seikat, joiden vuoksi asia on kiireellinen, sekä ne tosiseikat ja oikeudelliset perusteet, joiden vuoksi vaadittujen välitoimien myöntäminen on ilmeisesti perusteltua (fumus boni juris). Nämä edellytykset ovat kumulatiivisia, joten välitoimihakemus on hylättävä, jos jokin niistä ei täyty (asia C-268/96 P(R), SCK ja FNK v. komissio, presidentin määräys 14.10.1996, Kok. 1996, s. I-4971, 30 kohta). Välitoimista päättävän tuomarin on myös tilanteen vaatiessa vertailtava esillä olevia intressejä (asia C-445/00 R, Itävalta v. neuvosto, presidentin määräys 23.2.2001, Kok. 2001, s. I-1461, 73 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

27 Tässä kokonaisarvioinnissa välitoimista päättävällä tuomarilla on laaja harkintavalta, ja se voi asian ominaispiirteiden perusteella vapaasti päättää, miten ja millaisessa järjestyksessä se tutkii nämä erilaiset edellytykset, sillä yhteisön oikeudessa ei ole oikeussääntöä siitä, miten tuomioistuimen olisi arvioitava sitä, onko asiassa tarpeen määrätä välitoimia (asia C-149/95 P(R), komissio v. Atlantic Container Line ym., presidentin määräys 19.7.1995, Kok. 1995, s. I-2165, 23 kohta).

28 Käsiteltävänä olevaa välitoimihakemusta on tarkasteltava edellä esitettyjen periaatteiden valossa.

29 Ennen käsiteltävänä olevan välitoimihakemuksen ratkaisemista on syytä tarkentaa sen kohde. Kantaja vaatii hakemuksessaan, että riidanalaisen päätöksen täytäntöönpanoa lykätään.

30 Tässä yhteydessä on todettava, että hankintasopimuksen tekemisestä vain yhden tarjoajan kanssa tehtyyn päätökseen kuuluu välttämättömänä ja erottamattomana osana päätös olla tekemättä hankintasopimusta muiden tarjoajien kanssa. On siis katsottava, että poissuljetuille tarjoajille tarjouskilpailun tuloksista tehty virallinen tiedonanto ei muodosta hankintasopimuksen tekemisestä tehdystä päätöksestä erillistä päätöstä (asia T-183/00, Strabag Benelux v. neuvosto, tuomio 25.2.2003, Kok. 2003, s. II-135, 28 kohta).

31 Näin ollen on todettava, että hakijan esittämä täytäntöönpanon lykkäämistä koskeva hakemus kohdistuu yhtä lailla komission päätökseen olla tekemättä hankintasopimusta sen kanssa kuin komission päätökseen tehdä hankintasopimus IGN:n kanssa.

32 Lisäksi kuulemistilaisuudessa vahvistettiin, että komissio allekirjoitti sopimuksen 19.12.2005 ja IGN 30.12.2005 ja että sopimuksen täytäntöönpano on alkanut eikä se ole vielä päättynyt. Sopimus muodostaa näin ollen välittömästi jatkon komission päätökselle tehdä hankintasopimus IGN:n kanssa.

33 Kuten kuulemistilaisuudessa vahvistettiin, kantaja kuitenkin vetoaa hakemuksessaan vahinkoihin, jotka aiheutuvat sopimuksen täytäntöönpanosta, ja se pyrkii siksi estämään vakavan ja korjaamattoman vahingon, joka sen mukaan aiheutuisi tästä täytäntöönpanosta.

34 Näin ollen on katsottava, että hakemus kohdistuu myös mainitun sopimuksen täytäntöönpanon lykkäämiseen.

1. *Fumus boni juris*

Asianosaisten lausumat

Kantajan lausumat

35 Kantaja esittää pääasian kanteen tueksi neljä kanneperustetta, jotka koskevat tarjousten vaatimustenmukaisuutta, puolustautumisoikeuksien rikkomista, sitä, että komissio on laiminlyönyt perusteluvelvollisuutensa, ja lopuksi hyvän hallintotavan rikkomista.

– Ensimmäinen kanneperuste

36 Ensimmäisessä kanneperusteessa kantaja väittää, että komissio teki kolme arviointivirhettä menettelyssä, jonka seurauksena hankintasopimus tehtiin IGN:n kanssa.

37 Ensinnäkin kantaja väittää, että sen tarjous oli edullisin ja että näin ollen – tarjoajille annettujen ohjeiden 20.6 kohdan mukaan, jossa todetaan, että hankintasopimus tehdään yksinomaan hinnan perusteella sen tarjoajan kanssa, jonka tarjous on

edullisin – komission olisi pitänyt tehdä hankintasopimus kantajan kanssa, koska komissiolla ei ole asiassa mitään harkintavaltaa. Kantaja katsoo, että kun komissio ei tehnyt hankintasopimusta sen kanssa, komissio loukkasi luottamuksensuojan periaatetta.

38 Toisaalta kantaja väittää, ettei IGN:n tarjous ollut tarjouspyyntöasiakirjan teknisten eritelmien mukainen.

39 Kantaja väittää, että tarjouspyyntöasiakirjan mukaan tulostimien oli vastattava "formaattia A3 max" siten, että niillä voidaan tulostaa paperille, jonka koko on 297 x 420 mm. Merkintä "A3 max" tarkoittaa kantajan mukaan, että tulostimilla on voitava tulostaa kyseistä formaattia muttei välttämättä suurempia kokoja (A2, A1, A0). Kantaja väittää lisäksi, että kyseisellä tekniikan alalla käytetään toisinaan suurempia formaatteja ja että näin ollen merkintään "A3 max" sisältyy vaatimus, että tulostimella on voitava tulostaa A3-kokoiselle paperille. IGN:n tarjoamat tulostimet ovat kantajan mukaan kuitenkin formaattia A4 (210 x 297 mm). Tällaiset tulostimet eivät siis kantajan mukaan vastaa tarjouspyyntöasiakirjassa vaadittua formaattia.

40 Kantaja väittää, että tarjouspyyntöasiakirjassa lisäksi tarkennettiin, että ensimmäisen värisivun tulostusnopeuden oli oltava 26 sekuntia, mutta IGN:n tarjoamien tulostimien tulostusnopeus on vain 29 sekuntia.

41 Kantajan mukaan nämä tekniset erot näkyvät merkittävinä hintaeroina sen tarjoamien tulostimien ja IGN:n tarjoamien tulostimien välillä siten, että IGN:n tarjoamien tulostimien hinta on 379 euroa, kun taas kantajan tarjoamien tulostimien hinta on 3 719,10 euroa. Päätös IGN:n tarjouksen hyväksymisestä loukkaa näin ollen syrjimättömyysperiaatetta.

42 Kantaja väittää myös, että komission olisi pitänyt hylätä IGN:n tarjous, joka ei täyttänyt tarjouspyynnössä vahvistettuja vaatimuksia, koska se koski 1 600:aa mustekasettia eli määrää, joka oli esitetty alkuperäisessä tarjouspyyntöasiakirjassa, eikä oikaisussa nro 2 lopullisesti vahvistettua 112:ta mustekasettia.

43 Toiseksi kantaja väittää, että komissio pidensi tarjousaikaa IGN:lle, koska se salli IGN:n muuttaa ja korjata tarjoustaan tarjouspyyntöasiakirjassa vahvistetun tarjousten jättämisen määräajan jälkeen, jolloin IGN tiesi muiden tarjoajien tarjoamat hinnat, koska se oli osallistunut muiden tarjoajien kanssa tarjousten avaamistilaisuuteen.

44 Kolmanneksi kantaja väittää, että komissio salli IGN:n muokata tarjoustaan tarjoajiin sovellettavien sääntöjen vastaisesti ja erityisesti tarjoajille annettujen ohjeiden 15, 19.5, 20.3 ja 20.4 kohdan vastaisesti.

– Toinen kanneperuste

45 Kantaja väittää, että komission olisi pitänyt ilmoittaa sille perustelut, joiden nojalla se ehdotti, että tarjouksissa painotettavien seikkojen keskinäinen järjestys käännetään päinvastaiseksi, jotta kantaja olisi voinut esittää näkemyksensä puolustautumisoikeuksiensa mukaisesti.

– Kolmas kanneperuste

46 Kantaja korostaa, että komission päätöksen perustelut ovat riittämättömät ja ristiriitaiset etenkin, kun hankintasopimus olisi kuulunut tehdä kantajan kanssa tarjoajille annettujen ohjeiden mukaan. Päätöksessä ei varsinkaan perustella millään tosiseikoilla tai oikeudellisilla seikoilla sitä, että komissio muutti arviointikomitean 8.12.2005 laatimaa tärkeysjärjestystä.

– Neljäs kanneperuste

47 Kantaja väittää, että komissio menetteli huolimattomasti hankintasopimuksen ratkaisumenettelyssä. Kantaja katsoo, että viive, jolla komissio vastasi sille, rikkoo hyvää hallintotapaa, jonka mukaan komission on vastattava 15 päivän kuluessa tietopyynnön vastaanottamisesta.

Komission lausumat

– Ensimmäinen kanneperuste

48 Komission mukaan IGN:n tarjous oli edullisin, ja se oli edullisin jo siinä muodossa, jossa se esitettiin 2.12.2005. Komissio perustelee väitteensä sillä, että jos arviointilautakunta olisi itse tehnyt oikaisun nro 2 mukaisen mustekasettien määrän korjauksen, IGN:n tarjous olisi ollut Globen tarjousta alhaisempi.

49 Komissio katsoo näin ollen, ettei kantajan väite luottamuksensuojan loukkaamisesta ole perusteltu, koska arviointilautakunta oli vasta juuri aloittanut tarjousten tarkastelun eikä se ollut tehnyt vielä mitään päätöstä, vaikka se olikin alustavasti katsonut, että Globe täytti tarjouspyynnössä esitetyt vaatimukset.

50 Toisaalta IGN:n tarjouksen vaatimustenmukaisuuden osalta komissio vetoaa siihen, että arviointilautakunta oli tulkinnut vaatimuksen "A3 max" kattavan A4-formaatin tulostimet ja A3-formaatin olevan enimmäiskoko, jota tulostimien ei tarvinnut ylittää.

51 Toiseksi komissio korostaa, että arviointilautakunta oli pitänyt tarjouspyyntöasiakirjassa mainittua ensimmäisen värisivun 26 sekunnin tulostusnopeutta kynnysarvona ja että se oli katsonut, ettei kolmen sekunnin ero ollut niin merkittävä tekninen puute, että IGN:n tarjous olisi pitänyt hylätä sen perusteella.

52 Kolmanneksi komissio tuo esiin, että se pyysi IGN:ää toimittamaan korjatun tarjouksen siksi, että oikaisu nro 2 oli tehty niin myöhäisessä vaiheessa. Komissio lisää, etteivät arviointilautakunnan päätöksen taustalla olleet yksinomaan tasapuolisuussyyt vaan se pelkäsi, että IGN olisi vaatinut päätöksen kumoamista tai vahingonkorvauksia, jos sen tarjous olisi suljettu pois.

– Toinen kanneperuste

53 Komissio toisaalta katsoo vastanneensa tähän kanneperusteeseen jo edullisimman tarjoajan tarjousta koskeneissa lausumissaan ja viittaa niihin ja toisaalta väittää, että

sen yksiköt tarvitsivat kaksi kuukautta aikaa laatiakseen perustellun päätöksen asiassa, jota se pitää monimutkaisena ja johon sen mukaan liittyi teknisiä vaikeuksia tarjouspyyntömenettelyssä.

– Kolmas kanneperuste

54 Komissio väittää, että riidanalainen päätös on täysin selvä ja vastaa yhteisöjen tuomioistuimen ja ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen vakiintunutta oikeuskäytäntöä, jonka mukaan EY 253 artiklassa vaaditun perusteluvelvollisuuden laajuus riippuu kyseessä olevan toimen luonteesta ja niistä olosuhteista, joissa se on tehty. Perusteluissa on selkeästi ja yksiselitteisesti ilmaistava yhteisön toimielimen tekemän riidanalaisen toimen perustelut toisaalta siten, että niille, joita toimenpide koskee, selviävät sen syyt, jotta ne voisivat puolustaa oikeuksiaan, ja toisaalta siten, että yhteisöjen tuomioistuin voi valvoa toimenpiteen laillisuutta (asia T-282/02, Cementbouw Handel & Industrie v. komissio, tuomio 23.2.2006, Kok. 2006, s. II-319, 85 kohta). Perusteluissa ei kuitenkaan tarvitse esittää kaikkia asiaan liittyviä tosiseikkoja ja oikeudellisia seikkoja, sillä tutkittaessa sitä, ovatko toimenpiteen perustelut EY 253 artiklan mukaisia, on otettava huomioon toimenpiteen sanamuodon lisäksi myös tilanne, jossa se on tehty (asia 203/85, Nicolet Instrument, tuomio 26.6.1986, Kok. 1986, s. 2049, 10 kohta; asia 240/84, NTN Toyo Bearing ym. v. neuvosto, tuomio 7.5.1987, Kok. 1987, s. 1809, Kok. Ep. IX, s. 75, 31 kohta; asia 255/84, Nachi Fujikoshi v. neuvosto, tuomio 7.5.1987, Kok. 1987, s. 1861, 39 kohta ja asia C-76/00 P, Petrotub ja Republica v. neuvosto, tuomio 9.1.2003, Kok. 2003, s. I-79, 81 kohta).

55 Komissio tuo lisäksi esiin, että se selitti 1.3.2006 lähettämänsä kirjeen kahdessa ensimmäisessä kappaleessa syyt, joiden takia se ehdotti IGN:lle tarjouksen muokkaamista oikaisun nro 2 mukaiseksi.

– Neljäs kanneperuste

56 Komissio ilmoittaa vain, että tämä kanneperuste on perusteeton.

Välitoimista päättävän tuomarin arviointi asiasta

57 Aivan aluksi on syytä todeta, että Euroopan yhteisöjen yleiseen talousarvioon sovellettavasta varainhoitoasetuksesta 25 päivänä kesäkuuta 2002 annetun neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002 (EYVL L 248, s. 1; jäljempänä varainhoitoasetus) 89 artiklan 1 kohdassa säädetään, että talousarviosta kokonaan tai osittain rahoitettavissa julkisissa hankinnoissa on noudatettava avoimuuden, suhteellisuuden, tasapuolisen kohtelun ja syrjimättömyyden periaatteita. Toiseksi varainhoitoasetuksen 97 artiklan 1 kohdassa säädetään, että ratkaisuperusteet, joiden mukaan arvioidaan tarjousten sisältö, määritellään ennalta ja esitetään tarjouspyyntöasiakirjoissa. Lopuksi vakiintuneesta oikeuskäytännöstä seuraa, että tasapuolisen kohtelun ja avoimuuden periaatteiden nojalla arviointiperusteet on sopimusasiakirjoissa tai sopimusta koskevassa ilmoituksessa muotoiltava siten, että kaikki kohtuullisen valistuneet ja tavanomaisesti huolelliset tarjoajat voivat tulkita niitä samalla tavalla (asia T-447/04 R, Capgemini Nederland v. komissio, presidentin määräys 31.1.2005, Kok. 2005, s. II-257, 68 kohta).

58 Edelleen on myös syytä huomauttaa, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan komissiolla on laaja harkintavalta huomioon otettavien seikkojen osalta päätettäessä tarjouskilpailun ratkaisemisesta ja että yhteisöjen tuomioistuinten valvonnan on rajoituttava sen tarkastamiseen, ettei ole tapahtunut vakavaa ja ilmeistä virhettä (asia 56/77, Agence européenne d'intérims v. komissio, tuomio 23.11.1978, Kok. 1978, s. 2215, 20 kohta ja asia T-19/95, Adia interim v. komissio, tuomio 8.5.1996, Kok. 1996, s. II-321, 49 kohta).

59 Kun nämä alustavat huomautukset on esitetty, välitoimista päättävä tuomari katsoo, että esillä olevassa välitoimiasiassa esitettyjen asiakirjojen perusteella kantajan ensimmäinen kanneperuste on luonteeltaan erittäin vakava.

60 On selvää, että 8.12.2005 pidetyssä tarjousten avaamistilaisuudessa arviointilautakunta totesi, että neljän tarjoajan tarjoukset olivat seuraavat:

– Globe: 545 215 euroa

– IGN: 592 400 euroa

– Asia Soft: 865 143 euroa

– Geomagic: 934 964 euroa.

Kantajan tarjous oli siis avaamistilaisuudessa edullisin.

61 Komissio väittää kuitenkin, että IGN:n tarjous oli edullisin jo avaamistilaisuudessa. Sen mukaan IGN:n tarjous olisi ollut alhaisempi kuin kantajan tarjous, jos arviointilautakunta olisi itse korjannut mustekasettien määrän sellaiseksi kuin se oli tarjouspyynnössä oikaisun nro 2 mukaisesti.

62 Komissio siis myöntää, että ellei IGN:n tarjousta olisi korjattu, se ei olisi ollut edullisin avaamistilaisuudessa.

63 Seuraavaksi on näin ollen tarkistettava, oliko komissiolla ensi arviolta oikeus sallia IGN:n korjata tarjoustaan.

64 Tarjoajille annettujen ohjeiden 15 kohdassa määrättiin, ettei tarjouksia voinut muuttaa 5.12.2005 jälkeen.

65 Tarjoajille annettujen ohjeiden 19.5 kohdassa määrättiin muun muassa, että avoimuuden ja tasapuolisen kohtelun nimissä arviointilautakunta voi kirjallisesti pyytää tarjoajia antamaan selvennyksiä 48 tunnin kuluessa ilman, että tarjoajat voisivat kuitenkaan muuttaa tarjouksiaan. Tällaisella selvennystä koskevalla pyynnöllä ei pyritä korjaamaan muodollisia virheitä tai merkittäviä ”rajoituksia”, jotka vaikuttavat sopimuksen täytäntöönpanoon tai jotka vääristävät kilpailua.

66 Tarjoajille annettujen ohjeiden 20.3 kohdassa määrättiin, että tarjousten tarkastelun, arvioinnin ja vertailun helpottamiseksi arviointilautakunta voi pyytää jokaista tarjoajaa selventämään tarjoustaan, myös tarjottuja hintoja. Selvennystä koskeva pyyntö ja vastaus oli tehtävä kirjallisesti, mutta hinnan tai tarjouksen sisällön muuttamista ei saanut pyytää, ehdottaa tai sallia muutoin kuin tarjousten arvioinnissa havaittujen laskentavirheiden korjausten vahvistamiseksi.

67 Tarjoajille annettujen ohjeiden 20.4 kohdassa määrättiin lisäksi, että tarjoukset, joiden todettiin täyttävän tekniset vaatimukset, tarkistettaisiin laskentavirheiden varalta. Saman kohdan mukaan arviointilautakunta korjaisi virheet seuraavasti: ensinnäkin, jos lukuina ja kirjaimina esitetyt määrät eivät vastaa toisiaan, otetaan huomioon kirjaimina esitetty määrä. Toiseksi, kiinteitä määriä koskevia sopimuksia lukuun ottamatta, jos yksikköhinta ja kokonaishinta, joka saadaan kertomalla yksikköhinta määrällä, eivät vastaa toisiaan, otetaan huomioon yksikköhinta.

68 Vaikka laskentavirheet voitaisiin selkeästi korjata edellä esitetyn mukaisesti, korjausmahdollisuus on tiukasti rajattu: määräykset eivät ensi arviolta salli tarjouksen muuttamista tällaisen korjauksen tuloksena.

69 Esillä olevassa asiassa IGN ei kuitenkaan korjannut komission pyynnöstä laskentavirheitä vaan tiettyjä tarjouksen virheellisiä parametreja, minkä komissio myönsi, kun se toteaa, ettei IGN:n alkuperäisessä tarjouksessa esitetty mustekasettien määrä vastannut oikaisun nro 2 mukaista määrää.

70 Lisäksi on syytä korostaa, että kolme muuta tarjoajaa, eli kantaja, Asia Soft ja Geomagic, olivat jättäneet oikaisussa nro 2 korjattujen vaatimusten mukaiset tarjoukset.

71 Komissio väittää, että sen IGN:lle esittämä pyyntö korjatun tarjouksen toimittamisesta oli perusteltu sen vuoksi, että oikaisu nro 2 julkaistiin niin myöhäisessä vaiheessa. Komissio lisää, etteivät arviointilautakunnan päätöksen taustalla olleet yksinomaan tasapuolisuussyyt vaan se pelkäsi, että IGN olisi vaatinut päätöksen kumoamista tai vahingonkorvauksia, jos sen tarjous olisi suljettu pois.

72 Hankintaviranomaisen oli kuitenkin alun perin tarkoitus julkaista selvennykset viimeistään 29.11.2005. Komissio julkaisi 14.11.2005 oikaisun nro 1, jonka mukaan hankintaviranomainen julkaisisi selvennykset viimeistään 24.11.2005. On syytä korostaa, että tämä korjaus määräaikaan, johon mennessä komissio julkaisee selvennykset, vaikuttaa olleen tarpeellinen siksi, että näiden selvennysten julkaisemisen ja tarjousten viimeisen jättöpäivän väliin olisi jäänyt tarpeellinen 11 päivän viive, josta määrätään tarjoajille annettujen ohjeiden 2 kohdassa ja 13 kohdan kolmannessa luetelmakohdassa. Kyseisissä kohdissa todellakin määrätään, että mahdollisten selvennysten julkaisemisen määräpäivästä alkaa 11 päivän jakso, jonka aikana tarjoajat voivat laatia ja toimittaa tarjouksensa tietäen, ettei tarjouspyyntöasiakirjaan tehdä enää muutoksia.

73 Selvennykset julkaistiin 22.11.2005, ja komissio julkaisi selvennysten oikaisun 24.11.2005. Komissio ei siis ensi arviolta voi vedota oikaisun nro 2 myöhäiseen julkaisuun, koska se julkaistiin ennen komission itsensä vahvistamaa määräaikaa.

74 Seuraavaksi kantaja väittää IGN:n tarjouksen vaatimustenmukaisuuden osalta, joka oli tarjoajille annettujen ohjeiden 20.4 kohdan mukaan ennakkoedellytys laskentavirheiden korjaamismahdollisuudelle, että tarjouspyyntöasiakirjassa vaadittiin ensimmäisen värisivun tulostusnopeudeksi 26 sekuntia mutta IGN:n tarjoamilla tulostimilla se oli vain 29 sekuntia.

75 Komission mukaan arviointilautakunta oli pitänyt tarjouspyyntöasiakirjassa vahvistettua ensimmäisen värisivun 26 sekunnin tulostusnopeutta kynnysarvona. Lisäksi komissio väittää, että lautakunta oli katsonut, ettei kolmen sekunnin ero ollut niin merkittävä tekninen puute, että IGN:n tarjous olisi pitänyt hylätä sen perusteella.

76 Tulostusnopeutta koskevat komission väitteet eivät ensi arviolta ole kovin vakuuttavia, koska ne tarkoittaisivat, että jos kyse oli todellakin kynnysarvosta, niin mitä hitaampi tulostin olisi ollut, sitä paremmin se olisi täyttänyt tarjouspyyntöasiakirjan eritelmät, joten on todettava, että tulostusnopeuden oli oltava 26 sekuntia. Lisäksi komission soveltamaa liikkumavaraa ei ole esitetty selkeästi tarjouspyyntöasiakirjassa, eikä arviointilautakunnalla vaikuta ensi arviolta olleen mitään oikeusperustaa, jonka nojalla se olisi voinut katsoa, että sillä on oikeus poiketa tarjouspyyntöasiakirjan teknisistä eritelmistä. IGN:n tarjouksen vaatimustenmukaisuus on siis tältä osin vähintäänkin kyseenalainen, koska komission laaja harkintavalta niissä seikoissa, jotka se ottaa huomioon päättäessään tarjouskilpailun ratkaisemisesta, ei ensi arviolta salli sen poiketa perusteista, jotka se on itse määritellyt tiukasti, rikkomatta tarjoajien tasapuolista kohtelua.

77 Myöskään kantajan väitteitä tarjouskilpailun voittajan toimittamilta tulostimilta vaaditusta tulostusformaatista ei voida sivuuttaa ilman tarkempaa tarkastelua.

78 Ei ole kiistetty, että tulostimia oli tarkoitus käyttää erityisesti kaasuputkien ja niiden ympäristön karttojen tulostamiseen.

79 Kantaja väittää, että viittaus formaattiin "A3 max" on tekninen eritelmä, jonka mukaan tällaisilla tulostimilla piti tarjoajille annettujen ohjeiden liitteessä TS4.2 esitettyjen vaatimusten mukaan voida tulostaa maantieteellisiä piirroksia ja karttoja, joiden mittakaava vaihtelee 2:sta 40 000 kilometriin, A3-paperikoolle muttei välttämättä suuremmille paperiko'oille, kuten A2, A1 tai jopa A0, joita käytetään usein kartanpiirustuksen alalla.

80 Komissio puolestaan väittää, että arviointilautakunta päätti yksimielisesti tulkita maininnan "A3 max" olevan enimmäiskoko ja katsoa, että A4-formaatin tulostimet täyttivät tarjouspyyntöasiakirjan vaatimuksen.

81 Ensimmäiseksi on selvitettävä toisaalta, oliko arviointilautakunnalla oikeus tulkita mainintaa "A3 max", jos kyse oli – kuten kantaja väittää – teknisestä eritelmästä, ja toisaalta, oliko komissiolla valta tulkita tätä mainintaa erityisesti ilmoittamatta tulkinnasta tarjoajille.

82 Toiseksi, jos oletetaan, että arviointilautakunnalla oli oikeus tulkita mainintaa "A3 max", joka ei siis olisi ollut tekninen eritelmä, jota ei voi tulkita, on todettava, ettei komission näkemys ensi arviolta ole kovin vakuuttava. Komission lausumat, joiden mukaan A3-formaatti oli enimmäiskoko, tarkoittavat todellakin, että A4-formaatti ja jopa sitä pienemmät tulostusformaatit (kuten A5 tai vielä pienemmät formaatit) olisivat täyttäneet tarjouspyyntöasiakirjan eritelmät, vaikka tällaiset formaatit eivät vaikuta kovin hyvin soveltuvan 2–40 000 kilometrin mittakaavassa olevien maantieteellisten piirrosten ja karttojen tulostamiseen. Jos taas arviointilautakunnan tulkinnalla hyväksyttiin vain A4-formaatin muttei pienempien formaattien tulostimet, tämä tarkoittaisi, että tarjoajille annetuissa ohjeissa vaaditulla formaatilla oli paitsi enimmäiskoko (A3 max) myös vähimmäiskoko (A4), jota ohjeissa ei kuitenkaan mainittu ja josta ei ilmeisesti tiedotettu tarjoajille.

83 Lisäksi on syytä tuoda esiin, ettei komissio ole kiistänyt kantajan kirjallisia väitteitä, joiden mukaan asianomainen tietotekninen sovellus vaatii A3-tulostusformaattia.

84 Sitä ei ole kuitenkaan kiistetty, että tulostimien erilaiset tulostusformaatit näkyvät merkittävinä hintaeroina – IGN:n tarjoamat tulostimet maksavat kukin 379 euroa, kun taas kantajan tarjoamat tulostimet maksavat kukin 3 719,10 euroa –, joten komission tulkintaa noudattaen tarjoajien olisi loogisesti kannattanut olla tarjoamatta A3-formaatin tulostimia ja tarjota vain pienempiä tulostusformaatteja tarjouksen hinnan alentamiseksi.

85 Tässä yhteydessä on lisäksi syytä tuoda esiin, että IGN:n tarjoamien 16 tulostimen yhteishinta oli 6 064 euroa, kun taas kantajan tarjoamien tulostimien yhteishinta oli 59 504 euroa, eli niiden hintaero oli 53 440 euroa. Voidaan siis olettaa, että jos IGN olisi tarjonnut A3-formaatin tulostimia, sen hintatarjous olisi noussut suunnilleen mainitun hintaeron verran, jolloin se olisi ollut kantajan tarjousta huomattavasti korkeampi, vaikka siihen olisi tehty mustekasettien määrän korjaus – olettaen, että tämä korjaus olisi voitu tehdä.

86 Kysymys siitä, vastaavatko IGN:n valitsemat tulostimet tarjouspyyntöasiakirjan teknisiä eritelmiä, jotka koskevat vaadittua tulostusformaattia, edellyttää tarkastelua, jossa välitoimista päättävän tuomioistuimen ei tarvitse mennä yksityiskohtiin, vaan riittää, kun se toteaa fumus boni jurista koskevan edellytyksen tarkastelun osalta, että kantajan tästä seikasta esittämät väitteet eivät ensi arviolta ole täysin perusteettomia.

87 Edellä mainitun perusteella kantajan ensimmäisen kanneperusteen osalta esittämät tosiseikat ja oikeudelliset seikat saavat välitoimista päättävän tuomarin – hänellä olevien tietojen nojalla – epäilemään vakavasti, oliko hankintasopimuksen tekeminen IGN:n kanssa laillinen. Käsiteltävänä olevaa hakemusta ei siis voida hylätä fumus boni jurisin puuttumisen vuoksi, joten on selvitettävä, täyttääkö se kiireellisyyttä koskevan edellytyksen (ks. vastaavasti edellä 26 kohdassa mainittu asia Itävalta v. neuvosto, määräyksen 100 ja 101 kohta).

2. *Kiireellisyys*

Asianosaisten lausumat

Kantajan lausumat

88 Kantaja myöntää, ettei sen olemassaolo vaarannu, vaikka se ei saa sopimusta, mutta se väittää samalla, ettei hankintasopimuksen – joka sen olisi kuulunut saada – menetyksestä aiheutuvia vahinkoja voida täysin korvata taloudellisella hyvityksellä, vaan se hakee korvausta luontoissuorituksena.

89 Kantaja esittää, että se on vähitellen laajentanut ydinliiketoimintaansa topografiasta kolmiulotteiseen mittaukseen (laserskannausmenetelmällä), tietojen muuntamiseen (Globe DD) ja tietokoneavusteiseen suunnitteluun (CAD) ja että se on asiantuntemuksensa ansiosta pystynyt kehittämään kaasuputkien alalla SIG-ohjelmiston (maantieteellisen tietojärjestelmän), joka tukee kaasuputkien haltijoita erilaisissa tehtävissä. Vuonna 2004 Globe kehitti tästä ohjelmistosta uuden version nimeltä "Pipe Guardian".

90 Ohjelmisto on kantajan mukaan ollut merkittävä investointi, joka on osa tämän nykyisin pääasiallisesti Belgiassa ja Alankomaissa toimivan yhtiön kansainvälistymisstrategiaa. Se korostaa, että kansainvälistyminen on tarpeellista erittäin erikoistuneen tekniikan markkinoilla, joilla on vain vähän toimijoita. Kantaja tuo tässä yhteydessä esiin, että alan maailmanmarkkinoilla toimii nykyään viisi toimijaa, joihin kuuluvat nyt esillä olevan asian neljä tarjoajaa.

91 Kantaja väittää, että sen Pipe Guardian -ohjelmiston kaupallinen menestys on tiukasti sidoksissa sen osallistumiseen kansainvälisiin tarjouskilpailuihin ja että suurin osa mahdollisista asiakkaista valitsee uuden ohjelmistoympäristönsä esivalinnan ja tarjouskilpailun kautta. Sen mukaan yksi tärkeä tekijä tässä prosessissa on edustavan referenssiluettelon tarjoaminen. Kantaja korostaa tässä yhteydessä, että komissio itse vaatii tällaisia referenssejä, jotta se voisi ottaa tarjouksen huomioon tarjouskilpailussaan, kuten riidanalaisen päätöksen kohteena olevassa hankintamenettelyssä, jossa kantaja pystyi esittämään referenssit työstään Shellille ja Pohjois-Atlantin liitolle (Natolle).

92 Lisäksi kantaja tuo esiin, että 16 vuotta sitten perustettuna yrityksenä se on markkinatoimija, jota komission tarjoaman sopimuksen kaltainen sopimus auttaisi kasvattamaan mainetta, kilpailemaan muiden toimijoiden kanssa kansainvälisissä tarjouskilpailuissa ja pääsemään maailmanmarkkinoille.

93 Kantaja tarkensi vielä kuulemistilaisuudessa, että se katsoi esillä olevassa asiassa, ettei se ollut menettänyt mahdollisuutta tehdä hankintasopimus vaan se oli menettänyt hankintasopimuksen, joka olisi kuulunut tehdä sen kanssa, jos komissio olisi noudattanut tarjouskilpailusääntöjä, ja että näin ollen se oli myös menettänyt mahdollisuuden saada komission kanssa tekemästään hankintasopimuksesta referenssit, joita se olisi voinut hyödyntää, ja tämä on sen mielestä korjaamaton vahinko.

94 Kantajan mukaan asia on siksikin kiireellinen, että muuten asianomainen hankintasopimus ehditään panna täytäntöön suuressa osin tai jopa kokonaan, ennen kuin pääasiassa annetaan tuomio. Pääasiassa annettavalla tuomiolla ei siis olisi mitään tehokasta vaikutusta. Kantaja vetoaa tässä yhteydessä yhteisöjen tuomioistuimen presidentin 22.4.1994 antamaan määräykseen asiassa komissio vastaan Belgia (C-87/94 R, Kok. 1994, s. I-1395, 31 kohta), joka liittyi jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämistä koskevaan kanteeseen.

Komission lausumat

95 Komission mukaan Globe ei esitä mitään näyttöä siitä, että hankintasopimuksen tekeminen IGN:n kanssa aiheuttaisi kantajalle vahinkoa. Lisäksi komissio väittää, että vahinko on korjattavissa, sillä kantaja on itse laskenut pääasiassa esitetyssä vaatimuksessa vahingon arvoksi 492 000 euroa, vaikka se pitääkin tätä korvausta puutteellisena.

96 Komission mielestä tätä tukee se, ettei kantaja väitä menettäneensä mahdollisuutta vaan itse sopimuksen.

97 Lisäksi komissio väitti kuulemistilaisuudessa, että vaikka kantaja onkin menettänyt mahdollisuuden saada referenssejä, kilpailu tarjouspyyntömenettelyissä on tunnetusti erittäin kovaa eikä hankintasopimuksen menettäminen heijastu kielteisesti hävinneen tarjoajan maineeseen.

98 Lopuksi komissio väittää, ettei kantajan lausumilla asian kiireellisyydestä, joka johtuu sen mukaan siitä, että komission ja IGN:n välinen sopimus ehditään panna suuressa osin täytäntöön ennen kuin pääasia ratkaistaan, ole mitään merkitystä esillä olevassa asiassa. Kantajan lausumat perustuvat komission mukaan oikeuskäytäntöön, jota sovelletaan jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämistä koskevien kanteiden yhteydessä. Tällaiset kanteet ovat kuitenkin aivan erityislaatuisia, eikä niissä voida vaatia vahingonkorvauksia yhteisön tuomioistuimessa. Lisäksi tosiseikkoja, joiden pohjalta annettiin määräys edellä 93 kohdassa mainitussa asiassa komissio vastaan Belgia, ja esillä olevan asian tosiseikkoja ei komission mukaan voida verrata toisiinsa.

Välitoimista päättävän tuomarin arviointi

99 Kiireellisyysedellytyksen osalta on todettava, että välitoimimenettelyn tarkoituksena on varmistaa tulevan lopullisen päätöksen täysi tehokkuus, jotta vältetään aukot yhteisöjen tuomioistuimen takaamassa oikeussuojassa (asia 27/68 R, Renckens v. komissio, yhteisöjen tuomioistuimen presidentin määräys 12.12.1968, Kok. 1968, s. 274; asia C-399/95 R, Saksa v. komissio, presidentin määräys 3.5.1996, Kok. 1996, s. I-2441, 46 kohta; asia C-393/96 P(R), Antonissen v. neuvosto ja komissio, presidentin määräys 29.1.1997, Kok. 1997, s. I-441, 36 kohta ja asia C-180/01 P(R), komissio v. NALOO, presidentin määräys 17.7.2001, Kok. 2001, s. I-5737, 52 kohta). Tämän tavoitteen saavuttamiseksi kiireellisyyttä on arvioitava siihen nähden, onko asiassa tarpeen antaa väliaikainen ratkaisu, jotta vältytään siltä, että väliaikaista oikeussuojaa pyytäneelle asianosaiselle aiheutuu vakavaa ja korjaamatonta vahinkoa (asia C-65/99 P(R), Willeme v. komissio, presidentin määräys 25.3.1999, Kok. 1999, s. I-1857, 62 kohta; em. asia komissio v. NALOO, määräyksen 52 kohta ja asia C-156/03 P-R, komissio v. Laboratoires Servier, presidentin määräys 20.6.2003, Kok. 2003, s. I-6575, 35 kohta).

100 Kantaja väittää, että siinä tapauksessa, että riidanalaiset päätökset kumotaan eikä välitoimista ole määrätty, sen ei olisi enää mahdollista saada ja sen jälkeen panna täytäntöön sopimusta, josta tarjouspyyntömenettelyssä on kysymys, ja tämän vuoksi saada tiettyjä etuja referenssien ja asianomaisten palvelujen maailmanmarkkinoille pääsyn muodossa.

101 Tältä osin on korostettava, että jos ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin kumoaa riidanalaiset päätökset, olisi komission tehtävänä EY 233 artiklan ensimmäisen kohdan mukaisesti toteuttaa tuomion täytäntöön panemiseksi tarvittavat toimenpiteet, tämän kuitenkaan rajoittamatta EY 288 artiklan toisen kohdan soveltamisesta mahdollisesti johtuvia velvollisuuksia (asia T-195/05 R, Deloitte Business Advisory v. komissio, määräys 20.9.2005, Kok. 2005, s. II-3485, 128 kohta).

102 Lisäksi on syytä huomauttaa, että EY 233 artiklan mukaisesti toimielimen, jonka päätös on julistettu mitättömäksi, on toteutettava toimenpiteet ensimmäisen oikeusasteen tuomion täytäntöön panemiseksi. Tästä seuraa toisaalta, että päätöksen kumoava tuomioistuin ei ole toimivaltainen ilmoittamaan kumotun päätöksen tehneelle toimielimelle, miten tuomioistuimen päätös on pantava täytäntöön (yhdistetyt asiat C-199/94 P ja C-200/94 P, Pevasa ja Inpesca v. komissio, määräys 26.10.1995, Kok. 1995, s. I-3709, 24 kohta), ja toisaalta, että välitoimista päättävä tuomioistuin ei voi ottaa ennalta kantaa toimenpiteisiin, joita voitaisiin toteuttaa mahdollisen kumoamistuomion seurauksena. Kumoamistuomion täytäntöönpanon yksityiskohdat eivät riipu ainoastaan kumotusta toimesta ja kyseisen tuomion ulottuvuudesta, jota arvioidaan suhteessa sen perusteluihin (yhdistetyt asiat 97/86, 99/86, 193/86 ja 215/86, Asteris ym. v. komissio, tuomio 26.4.1988, Kok. 1988, s. 2181, 27 kohta ja yhdistetyt asiat C-442/03 P ja C-471/03 P, P&O European Ferries (Vizcaya) v. komissio, tuomio 1.6.2006, Kok. 2006, s. I-4845, 44 kohta), vaan myös kullekin tapaukselle ominaisista olosuhteista, kuten ajasta, jossa riidanalaisen päätöksen kumoaminen tapahtuu, tai sellaisten kolmansien osapuolten intresseistä, joita asia koskee.

103 Esillä olevassa asiassa komission tehtävänä olisi siis kyseiselle asialle ominaiset olosuhteet huomioon ottaen toteuttaa tarvittavat toimenpiteet kantajan intressien turvaamiseksi asianmukaisella tavalla siinä tilanteessa, että riidanalaiset päätökset kumottaisiin (ks. vastaavasti edellä 57 kohdassa mainittu asia Capgemini Nederland v. komissio, määräyksen 96 kohta ja edellä 101 kohdassa mainittu asia Deloitte Business Advisory v. komissio, määräyksen 130 kohta).

104 Välitoimista päättävän tuomarin tehtävänä ei siis ole ottaa ennalta kantaa toimenpiteisiin, joita komissio voisi toteuttaa mahdollisen kumoamistuomion täytäntöön panemiseksi.

105 Yleinen periaate oikeudesta täyteen ja tehokkaaseen oikeussuojaan tarkoittaa kuitenkin sitä, että oikeussubjektien väliaikainen suoja voidaan varmistaa, jos se on välttämätöntä annettavan lopullisen päätöksen täyden tehokkuuden turvaamiseksi, jotta vältettäisiin aukko yhteisöjen tuomioistuinten takaamassa oikeussuojassa (ks. vastaavasti edellä 99 kohdassa mainittu asia Renckens v. komissio; asia C-213/89, Factortame ym., tuomio 19.6.1990, Kok. 1990, s. I-2433, Kok. Ep. X, s. 453, 21 kohta; yhdistetyt asiat C-143/88 ja C-92/89, Zuckerfabrik Süderdithmarschen ja Zuckerfabrik Soest, tuomio 21.2.1991, Kok. 1991, s. I-415, Kok. Ep. XI, s. I-

29, 16–18 kohta; edellä 99 kohdassa mainittu asia Saksa v. komissio, määräyksen 46 kohta ja edellä 26 kohdassa mainittu asia Itävalta v. neuvosto, määräyksen 111 kohta).

106 Näin ollen on tarkasteltava, onko riittävällä todennäköisyydellä osoitettu, että kantajalle voi aiheutua vakavaa ja korjaamatonta vahinkoa, jos haettuja välitoimia ei määrätä (ks. vastaavasti edellä 99 kohdassa mainittu asia komissio v. NALOO, määräyksen 53 kohta).

107 Tätä varten on ensin tarkasteltava, voisiko kantajan väittämän vahingon korjata komission mahdollisen kumoamistuomion jälkeen järjestämällä uudella tarjouspyyntömenettelyllä, ja jos vastaus on kielteinen, on arvioitava, voitaisiinko kantajalle maksaa vahingonkorvaus.

108 Komission mahdollisuudesta järjestää uusi tarjouspyyntömenettely on todettava, että komissio on tehnyt hankintasopimuksen IGN:n kanssa ja että osapuolet ovat allekirjoittaneet sopimuksen joulukuussa 2005 ilman, että kantajalle olisi sitä ennen tiedotettu siitä, ettei hän saanut sopimusta, minkä komissio ilmoitti sille viimein monen pyynnön jälkeen vasta 1.3.2006 päivätyllä kirjeellä.

109 Lisäksi komissio vastasi kuulemistilaisuudessa ensin voivansa vahvistaa, että sopimuksen täytäntöönpano oli alkanut sen jälkeen, kun osapuolet olivat allekirjoittaneet sopimuksen, ja että jotkin sopimuksen aineelliset osat, kuten tulostimet ja mustekasetit, oli tarkoitus toimittaa huhtikuun 2006 lopulla, mutta että se ei tiennyt, missä vaiheessa sopimuksen täytäntöönpano oli, ja tämän jälkeen komissio ilmoitti ilman mitään selitystä, että sopimuksen aineelliset osat oli jo toimitettu.

110 Kantaja puolestaan ilmoitti, että sopimuksen muut osat, kuten ohjelmiston käyttöönotto, oli komission mukaan pantava täytäntöön viimeistään 15.3.2007, eikä komissio ole kiistänyt tätä.

111 Näin ollen on todettava, että pääasiassa annetaan tuomio todennäköisesti vasta sen jälkeen, kun sopimus tai ainakin merkittävä osa siitä on pantu täytäntöön.

112 On siis erittäin epätodennäköistä, että komissio järjestäisi uuden tarjouspyyntömenettelyn mahdollisen kumoamistuomion jälkeen, eli todennäköisesti vasta sen jälkeen, kun sopimus on pantu täytäntöön. Kantajalle mahdollisesti aiheutuvaa vahinkoa ei siis voitaisi korjata tällä tavalla.

113 Näin ollen on arvioitava, voitaisiinko kantajalle aiheutuva vahinko korjata EY 235 artiklaan pohjautuvan kanteen yhteydessä, ja jos voitaisiin, niin miten.

114 Tässä yhteydessä on korostettava, että kantajan mukaan sille aiheutuvaa vahinkoa ei voisi korjata kuin hyvin puutteellisesti pelkällä taloudellisella vahingonkorvauksella, kun taas sopimuksen täytäntöönpanon keskeyttäminen siihen asti, kun pääasiassa annetaan tuomio, säilyttäisi sen mahdollisuuden saada korvaus luontoissuorituksena, eli tässä tapauksessa saada hankintasopimus ja siten kilpailuedut, joiden se uskoo seuraavan tällaisen hankintasopimuksen saamisesta.

115 Yhteisöjen tuomioistuimien tehtävänä on varmistaa, että periaatetta, jonka mukaan aiheutunut vahinko on korvattava kokonaisuudessaan, noudatetaan (yhdistetyt asiat C-104/89 ja C-37/90, Mulder ym. v. neuvosto ja komissio, tuomio 27.1.2000, Kok. 2000, s. I-203, 227 kohta), joten on tarkasteltava, voisiko vahingon, jonka kantaja väittää sille aiheutuneen, korjata samanarvoisesti.

116 Asetuksen N:o 1605/2002 101 artiklan ensimmäisessä luetelmakohdassa säädetään seuraavaa: "Hankintaviranomainen voi sopimuksen allekirjoittamiseen asti joko luopua sopimuksen tekemisestä tai peruuttaa hankintamenettelyn. Tässä tapauksessa ehdokkaat tai tarjoajat eivät voi vaatia minkäänlaista korvausta." Kantaja ei näin ollen, toisin kuin se väittää, ole menettänyt hankintasopimusta vaan mahdollisuuden – tässä tapauksessa erittäin suuren mahdollisuuden – saada yhteisön tarjouspyyntömenettelyn kohteena olleen hankintasopimuksen.

117 Vaikka tässä tapauksessa on kyse erittäin suuresta mahdollisuudesta saada hankintasopimus, on kuitenkin erittäin vaikeaa ja jopa mahdotonta määrittää kyseisen mahdollisuuden arvoa ja niin muodoin arvioida sen menettämisestä aiheutuvaa vahinkoa riittävän tarkasti. Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan vahinkoa, jonka suuruutta ei voida määritellä sen jälkeen, kun se on aiheutunut, voidaan kuitenkin pitää vaikeasti korjattavana (ks. vastaavasti asiat C-51/90 R ja C-59/90 R, Comos-Tank ym. v. komissio, presidentin määräys 23.5.1990, Kok. 1990, s. I-2167, 31 kohta; asia T-41/97 R, Antillean Rice Mills v. neuvosto, määräys 21.3.1997, Kok. 1997, s. II-447, 47 kohta; asia T-65/98 R, Van den Bergh Foods v. komissio, presidentin määräys 7.7.1998, Kok. 1998, s. II-2641, 65 kohta ja edellä 101 kohdassa mainittu asia Deloitte Business Advisory v. komissio, määräyksen 147 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

118 Kyseisen mahdollisuuden menettämistä voidaan näin ollen pitää vahinkona, joka on hyvin vaikea korjata samanarvoisesti (ks. vastaavasti edellä 101 kohdassa mainittu asia Deloitte Business Advisory v. komissio, määräyksen 148 kohta).

119 Kantaja väittää lisäksi, että se on menettänyt paitsi hankintasopimuksen myös hankintasopimuksen saamiseen liittyvän kilpailuedun, jonka avulla se olisi voinut päästä maailmanmarkkinoille, kun se olisi voinut muissa tarjouskilpailussa mainita referenssinä komission kanssa tehdyn hankintasopimuksen.

120 Tässä yhteydessä on syytä tuoda esiin, että kantajan mukaan näillä markkinoilla toimii kansainvälisellä tasolla vain viisi toimijaa, eikä komissio ole kiistänyt tätä tietoa sen enempää kuin kantajan väitettä, jonka mukaan tarjoajien kyseisillä markkinoilla esittämät referenssit ovat tärkeä valintaperuste niiden mahdollisille asiakkaille.

121 Tarjoajille annettujen ohjeiden 11.8 kohdan mukaan referenssit ovat yksi komission vahvistamista hankintamenettelyn tarjousten vaatimustenmukaisuuden arviointiperusteista.

122 Nämä referenssit ovat kuitenkin vain yksi useista arviointiperusteista, jotka komissio otti huomioon valitessaan laadullisesti palveluntarjoajia (varainhoitoasetuksen soveltamissäännöistä 23 päivänä joulukuuta 2002 annetun komission asetuksen (EY, Euratom) N:o 2342/2002 137 artikla (EYVL L 357, s. 1); ks. vastaavasti asia T-169/00 R, Esedra v. komissio, presidentin määräys 20.7.2000, Kok. 2000, s. II-2951, 49 kohta ja asia T-148/04 R, TQ3 Travel Solutions Belgium v. komissio, presidentin määräys 27.7.2004, Kok. 2004, s. II-3027, 51 kohta).

123 Esillä olevassa asiassa toisaalta – kansainvälisen tason toimijoiden erittäin vähäinen määrä huomioon ottaen – ei voida ilman tarkempaa tarkastelua kieltää sitä, että kyseessä saattaa olla todellinen kilpailuetu, mitä komissio ei ole kiistänyt. Toisaalta haetuilla referensseillä ei havitella hankintasopimuksia komission kanssa – joka pitää niitä vain yhtenä monista huomioon otettavista seikoista – vaan sopimuksia muiden

asiakkaiden kanssa, joille tällaiset referenssit voivat olla määräävä seikka sopimuksen tekemisessä, mitä komissio ei myöskään ole kiistänyt.

124 Kun siis otetaan huomioon asianomaisten markkinoiden erityispiirteet, eli se, että ne kattavat hyvin erikoistuneet ohjelmistot, että niiden mahdollisten asiakkaiden määrä on ensi arviolta melko rajallinen ja että niillä toimii hyvin vähän tarjoajia, väitetty vahinko vaikuttaa varmalta tai ainakin riittävän todennäköiseltä (asia T-241/00 R, Le Canne v. komissio, presidentin määräys 15.1.2001, Kok. 2001, s. II-37, 34 kohta), eikä se jää puhtaasti hypoteettiseksi ja riippuvaiseksi tulevista ja epävarmoista tapahtumista (ks. vastaavasti yhdistetyt asiat T-195/01 R ja T-207/01 R, Government of Gibraltar v. komissio, presidentin määräys 19.12.2001, Kok. 2001, s. II-3915, 101 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

125 Kantajan mahdollisuutta viitata siihen, että sen jälkeen, kun Shell-yhtiö ja Nato ovat valinneet sen, se on tehnyt sopimuksen Euroopan yhteisöjen komission kanssa näin erikoistuneilla markkinoilla, joilla on hyvin vähän toimijoita, voidaan pitää kilpailuetuna, josta kantaja olisi voinut hyötyä, jos hankintasopimus olisi myönnetty sille.

126 Lisäksi on syytä panna merkille, että kantajan valitsematta jääminen asettaa sen epäedulliseen kilpailuasemaan suhteessa IGN:ään, joka sai hankintasopimuksen ja voi hyödyntää sitä kilpailussa, vaikka on painavia syitä epäillä, ettei hankintasopimusta olisi kuulunut myöntää sille.

127 Olisi kuitenkin erittäin vaikea määrittää tämän kilpailuedun arvoa ja siten arvioida riittävän tarkasti sen saamisen mahdollisuuden menettämisestä aiheutuvaa vahinkoa

siten, että se voitaisiin korjata kokonaisuudessaan maksamalla vahingonkorvauksia (ks. vastaavasti edellä 101 kohdassa mainittu asia Deloitte Business Advisory v. komissio, määräyksen 147 ja 148 kohta).

128 Näin ollen on todettava, että kantaja väittää perustellusti, ettei vahingonkorvausten maksaminen korjaisi sille aiheutunutta vahinkoa kuin puutteellisesti.

129 Kantajan väittämää vahinkoa voidaan siis pitää erittäin vaikeasti korjattavana, ellei riidanalaisen päätöksen täytäntöönpanoa lykätä.

130 Jotta välitoimien määrääminen olisi perusteltua, vahingon, johon hakija vetoaa, on kuitenkin oltava vakava (edellä 101 kohdassa mainittu asia Deloitte Business Advisory v. komissio, määräyksen 149 kohta).

131 Mahdollisuuden menettäminen julkisen hankintasopimuksen saamiseen ja sen täytäntöönpanoon liittyy luonnostaan kyseessä olevan tarjouspyyntömenettelyn ulkopuolelle sulkemiseen, eikä voida katsoa, että se sinänsä olisi vakava vahinko riippumatta väitetyn erityisen vahingon vakavuuden konkreettisesta arvioinnista kussakin yksittäistapauksessa (edellä 101 kohdassa mainittu asia Deloitte Business Advisory v. komissio, määräyksen 150 kohta).

132 Tämän vuoksi esillä olevassa asiassa se, että kantaja on menettänyt mahdollisuuden saada kyseinen sopimus ja panna se täytäntöön, on vakava vahinko sillä edellytyksellä, että kantaja on osoittanut oikeudellisesti riittävällä tavalla, että se olisi voinut saada riittävän merkittäviä etuja sopimuksen saamisesta ja täytäntöönpanosta tarjouspyyntömenettelyn yhteydessä (edellä 101 kohdassa mainittu asia Deloitte Business Advisory v. komissio, määräyksen 151 kohta).

133 On siis arvioitava konkreettisesti erilaisia etuja, joita kantajan mukaan seuraisi siitä, että se saisi ja panisi täytäntöön tarjouspyyntömenettelyssä kysymyksessä olevan sopimuksen.

134 Tässä yhteydessä, kun hakijana on yritys, aineellisluonteisen vahingon vakavuus on arvioitava ottaen huomioon erityisesti yrityksen koko (ks. vastaavasti edellä 117 kohdassa mainittu asia Comos-Tank ym. v. komissio, määräyksen 26 ja 31 kohta ja asia T-201/04 R, Microsoft v. komissio, presidentin määräys 22.12.2004, Kok. 2004, s. II-4463, 257 kohta). Välitoimista päättävä tuomari katsoo kuitenkin, että esillä olevassa asiassa hän ei voi asiakirja-aineiston perusteella ottaa huomioon yrityksen kokoa vahingon vakavuuden arvioinnissa.

135 Ei voida kuitenkaan sulkea pois mahdollisuutta arvioida vahingon vakavuutta muilla perusteilla, kuten yrityksen markkinaosuudelle tai kilpailuasemalle aiheutuvan haitan vakavuuden perusteella (ks. vastaavasti asia T-13/99 R, Pfizer Animal Health v. neuvosto, presidentin määräys 30.6.1999, Kok. 1999, s. II-1961, 138 kohta; asia T-392/02 R, Solvay Pharmaceuticals v. neuvosto, presidentin määräys 11.4.2003, Kok. 2003, s. II-1825, 107 kohta ja asia T-369/03 R, Arizona Chemical ym. v. komissio, presidentin määräys 16.1.2004, Kok. 2004, s. II-205, 76 kohta).

136 Ensinnäkin sopimuksen täytäntöönpanoon liittyvien luonteeltaan taloudellisten etujen olemassaolon osalta on ilmeistä, että kyseisen sopimuksen toteutumatta jäämisen vuoksi kantaja menettäisi tuloja, jotka se olisi saanut, jos sopimus olisi tehty sen kanssa, ja niiden tulojen saamisen mahdollisuuden menettäminen, jotka kantaja olisi voinut sopimuksen seurauksena saada, vaikuttaa asianomaiset määrät huomioon ottaen voivan aiheuttaa kantajalle jossakin määrin vakavaa vahinkoa.

137 Toiseksi kantajan mahdollisuutta viitata Euroopan yhteisöjen komission kanssa tehtyyn sopimukseen näin erikoistuneilla markkinoilla, joilla on hyvin vähän toimijoita, voidaan pitää kilpailuetuna, josta kantaja olisi voinut hyötyä, jos hankintasopimus olisi myönnetty sille.

138 Vaikka täsmällistä arvoa olisi vaikea arvioida, tällaisen kilpailuedun menettäminen aiheuttaa esillä olevan asian olosuhteissa vakavan vahingon kantajan kaltaiselle yhtiölle, joka kehittää erittäin erikoistuneita ohjelmistoja ensi arviolta rajalliselle määrälle mahdollisia asiakkaita markkinoilla, joilla kilpailu on kovaa ja joilla toimii vain vähän tarjoajia, etenkin kun yksi sen suorista kilpailijoista, IGN, voisi hyödyntää kyseisen hankintasopimuksen saamista kilpailussa, vaikka on painavia syitä epäillä, ettei hankintasopimusta olisi kuulunut myöntää sille.

139 Kun otetaan huomioon esillä olevan asian olosuhteet ja niiden markkinoiden ominaispiirteet, joilla kantaja ja IGN toimivat, on siis katsottava, että kantajalle aiheutunutta vahinkoa voidaan pitää vakavana.

140 Välitoimista päättävän tuomarin on erityisesti otettava huomioon kiireellisyys, johon kantaja voi näin ollen vedota, koska kuten tämän määräyksen 54–84 kohdasta ilmenee, kantajan ensimmäisen kanneperusteen yhteydessä esittämät tosiseikat ja oikeudelliset seikat vaikuttavat erityisen vakavilta (ks. vastaavasti edellä 26 kohdassa mainittu asia Itävalta v. neuvosto, määräyksen 110 kohta).

141 Edellä esitetyn perusteella, tulevan lopullisen päätöksen täyden tehokkuuden varmistamiseksi ja erityisesti luontoissuorituksena maksettavan korvauksen mahdollistamiseksi sellaisena, kuin kantaja sitä vaatii ja jonka osalta ei voida kieltää sitä, että se olisi oikeutettu aiheutuneen vahingon korjaamiseksi ainakin osittain, on katsottava, että pyydetty toimenpide, joka koskee riidanalaisen päätöksen ja hankintasopimuksen täytäntöönpanon keskeyttämistä, on myönnettävä kantajalle, jos intressien vertailu kallistuu sen eduksi, mitä on tarkasteltava seuraavaksi.

3. *Intressien vertailu*

Asianosaisten lausumat

Kantajan lausumat

142 Kantaja väittää, että intressien vertailu kallistuu sen eduksi, koska toisaalta se menettää tulot hankintasopimuksesta, joka olisi pitänyt myöntää sille, ja koska toisaalta IGN ei voi vedota sellaisten intressien turvaamiseen, jotka perustuvat päätökseen, jota tulisi pitää laittomana. Lisäksi kantaja katsoo, ettei IGN:lle voida myöntää vahvempaa turvaa kuin sille, koska komission olisi tarjouspyyntömenettelyä noudattaen pitänyt hylätä IGN:n tarjous, joka ei ollut tarjoajille annetuissa ohjeissa esitettyjen vaatimusten mukainen.

143 Kantaja väittää myös, että toimenpide on yleisen edun mukainen, sillä on edellytettävä, että yhteisöjen toimielinten julkisissa hankintamenettelyissä noudatetaan laillisuuden, avoimuuden, tasapuolisen kohtelun, luottamuksensuojan ja hyvän hallinnon periaatteita.

Komission lausumat

144 Komissio kiistää kantajan lausumat ja väittää, että vaikka se olisi tehnyt virheen, josta sen kuuluisi vastata kantajalle, tämä ei heikentäisi IGN:n kanssa tehdyn sopimuksen pätevyyttä, koska kyseisen yhtiön oikeutettuja odotuksia ja luottamuksensuojaa on kunnioitettava sikäli, kuin se saattoi luottaa siihen, että hankintapäätös vaikutti lailliselta.

145 Lisäksi komissio esittää, että sopimus on erityisen tärkeä Keski-Aasian kaasuputkiverkoston kehittämiseksi ja että sopimuksen täytäntöönpanon keskeyttämisellä pitkäksi ajaksi olisi haitallisia vaikutuksia alueella, erityisesti komission suhteisiin Kazakstanin viranomaisiin. Tässä yhteydessä komissio katsoo, että julkisen edun mukainen sopimuksen nopea täytäntöönpano on tärkeämpi kuin kantajan puhtaasti yksityiset intressit, jotka voidaan turvata pääasiassa annettavalla tuomiolla. Komissio tarkensi kuulemistilaisuudessa, että tämä näkökohta vaikutti komission päätökseen olla keskeyttämättä tarjouskilpailua sen jatkamiseksi myöhemmin, koska se halusi välttää toisaalta sopimuksen täytäntöönpanon viivästymisen ja toisaalta – budjettinäkökulmasta – sopimukseen myönnettyjen määrärahojen menetyksen. Tämä näkökohta olisi siis sen mukaan otettava huomioon, kun arvioidaan kantajan intressiä sopimuksen täytäntöönpanon lykkäämisessä.

146 Kuulemistilaisuudessa komissio myös korosti, että se haluaa välttää kanteen, jonka IGN saattaa nostaa, jos komission tämän yhtiön kanssa tekemän sopimuksen täytäntöönpano keskeytetään.

Välitoimista päättävän tuomarin arviointi asiasta

147 Kun välitoimista päättävä tuomari, jolle on esitetty väite, jonka mukaan on vaarana, että hakijalle aiheutuu vakavaa ja korjaamatonta vahinkoa, välitoimihakemusta käsitellessään vertailee kyseessä olevia eri intressejä, hänen on tutkittava, voidaanko vaikutukset, joita aiheutuu, jos päätös pannaan välittömästi täytäntöön, poistaa siinä tapauksessa, että pääasiasta päättävä tuomioistuin mahdollisesti kumoaa riidanalaisen päätöksen, ja päinvastoin, estetäänkö päätöksen täytäntöönpanon lykkäämisellä päätöksen täysien oikeusvaikutusten ilmeneminen, jos pääasian kanne hylätään (ks. vastaavasti yhdistetyt asiat C-182/03 R ja C-217/03 R, Belgia ja Forum 187 v. komissio, presidentin määräys 26.6.2003, Kok. 2003, s. I-6887, 142 kohta ja edellä 135 kohdassa mainittu asia Pfizer Animal Health v. neuvosto, määräyksen 167 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

148 Esillä olevassa asiassa on otettava huomioon ensinnäkin kantajan intressi siitä, että hankintasopimuksen tekemistä IGN:n kanssa koskevan päätöksen täytäntöönpanoa lykätään, toiseksi IGN:n intressi siitä, että sopimus pannaan täytäntöön, ja kolmanneksi yleinen etu ja komission intressi siitä, että hankintasopimus pannaan täytäntöön.

149 Ensinnäkin välitoimista päättävä tuomari katsoo, että IGN:n kanssa tehdyn sopimuksen täytäntöönpanon jatkaminen saattaa aiheuttaa kantajille vakavaa ja korjaamatonta vahinkoa (ks. edellä 104–140 kohta).

150 Toiseksi on painavia syitä epäillä, ettei IGN:n tarjous ollut tarjoajille annetuissa ohjeissa vahvistettujen eritelmien mukainen ja että komission olisi pitänyt hylätä tämä tarjous. Toisin kuin komissio kuulemistilaisuudessa väitti, riidanalaisen päätöksen laillisuus ja siitä seuranneen sopimuksen pätevyys eivät ole riippumattomia toisistaan; jos toisaalta ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin kumoaa riidanalaisen päätöksen pääasiassa annettavassa tuomiossa ja jos toisaalta sopimuksen täytäntöönpano on keskeytetty, komissio voi kumoamispäätöksen seurauksena joutua purkamaan IGN:n kanssa tekemänsä sopimuksen.

151 Näin ollen IGN:llä olisi erittäin todennäköisesti – kuten komissio tuo esiin – oikeus vaatia komissiolta tämän tekemästä virheestä vahingonkorvauksia Belgian tuomioistuimissa, jotka ovat komission mukaan toimivaltaisia sopimukseen sisältyvän oikeuspaikkalausekkeen nojalla. On siis todettava, että IGN:n intressit voidaan turvata nostamalla kanne tuomioistuimessa.

152 Intressien vertailu ei näin ollen voi kallistua IGN:n eduksi ja siten kantajan vahingoksi. On todellakin painavia syitä epäillä, ettei IGN:n tarjous ollut tarjouspyynnön teknisten eritelmien mukainen, eikä komissio ole kiistänyt, että kantajan tarjous oli kyseisten eritelmien mukainen. Näissä olosuhteissa IGN:n intressit

sopimuksen jatkamisessa eivät voi painaa enemmän kuin kantajan intressit kyseisen sopimuksen saamisessa, mikä on mahdollista, ainakin osaksi, jos tämän sopimuksen täytäntöönpano keskeytetään siihen asti, kun pääasiassa annetaan tuomio.

153 Kolmanneksi komissio ei ole esittänyt välitoimista päättävälle tuomarille mitään näyttöä, joka tukisi komission väitettä siitä, ettei sopimuksen täytäntöönpano saa viivästyä, jotta Kazakstanin viranomaisiin voitaisiin säilyttää hyvät suhteet.

154 Komission kuulemistilaisuudessa esittämät lausumat viittaavat siihen, että se oli itse arvannut, että hankintasopimuksen tekeminen IGN:n kanssa voisi aiheuttaa tai aiheuttaisi ongelmia, mutta että se oli budjettisyistä päättänyt olla välittämättä siitä ja ottaa riskin, että aiheettomasti syrjäytetyt tarjoajat nostavat kanteen sitä vastaan.

155 Vaikka oletettaisiin, että tällainen asenne olisi ollut budjettisyistä perusteltu, komissio ei ole osoittanut, että syyt, joiden takia sen oli omien lausumiensa mukaan tehtävä IGN:n kanssa sopimus ennen 31.12.2005, jotta se ei menettäisi sille tähän tarkoitukseen myönnettyjä määrärahoja, estäisivät nyt sopimuksen täytäntöönpanon lykkäämisen.

156 Komissio ei myöskään voi vaatia välitoimista päättävää tuomaria olemaan varmistamatta kantajan oikeussuojaa vetoamalla intressiinsä siitä, että sopimuksen täytäntöönpanoa jatketaan, jotta se välttyisi IGN:n kanteelta.

157 Edellä esitetystä seuraa, että toisaalta päätöksen hankintasopimuksen tekemisestä IGN-yhtiön kanssa ja toisaalta itse kyseisen sopimuksen täytäntöönpanon lykkää-

minen on esillä olevan asian erityislaatuisissa olosuhteissa perusteltua ja vastaa asianmukaisesti tarpeeseen varmistaa tehokas väliaikainen oikeussuoja kantajalle.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIMEN PRESIDENTTI

on määrännyt seuraavaa:

1) **Komission päätöksen, joka koskee hankintasopimuksen tekemistä yhtiön IGN France international kanssa tarjouspyyntömenettelyssä tavaratoimituksista tiettyihin Keski-Aasian maihin (EuropeAid/122078/C/S/Multi), sekä sopimuksen, jonka komissio on tehnyt yhtiön IGN France international kanssa, täytäntöönpanoa lykätään siihen asti, kun ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin antaa tuomion pääasiassa.**

2) **Oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin.**

Annettiin Luxemburgissa 20 päivänä heinäkuuta 2006.

E. Coulon — B. Vesterdorf

kirjaaja — presidentti